

Inger Hempel: Jeg vil gerne takke den højtærede Socialminister for Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag.

Da der jo i Gaar i den højtærede Socialministers Forelæggelsestale blev givet en omfattende Redegørelse for Forslagets forskellige Punkter, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Detailler. Med Lovforslagets Gennemførelse skabes der Mulighed for at forebygge forskellige sygelige Tilstande, der skyldes Vitaminmangel. Mangel paa A- og D-Vitaminer, som findes i rigelig Mængde i Levertran, kan — som det vil være bekendt — foraarsage Engelsksyge og Børnekramper og den meget alvorlige Øjentørsot, som kan have Blindhed til Følge. Desuden kan den nævnte Art af Vitaminmangel være Skyld i, at Barnet hemmes i Væksten og er mindre modstandsdygtig over for andre Sygdomme. Vitaminmangel hos Moderen virker ligeledes stærkt skadeligt for Fosteret. Under sidste Krig gjorde vi alvorlige Erfaringer med Hensyn til disse Symptomer. Senere er de heldigvis blevet stærkt reduceret, dels fordi Befolkningen har kunnet faa bedre Kost, og dels fordi det har været muligt at supplere Ernæringen med et Vitamintilskud af særlige Præparater. Efter Lægernes Udsagn synes der nu atter at ville ske en Stigning i de omtalte Sygdomme, og Aarsagen hertil maa sikkert i væsentlig Grad tilskrives, at store Dele af Befolkningen for Tiden — og navnlig i Vinter- og Foraarsperioden — ikke kan skaffe sig tilstrækkeligt med vitaminholdige Fødevarer og ikke har Raad til at købe de dyre Levertranpræparater.

Sundhedsmyndighederne er klar over Faren, og ved Indenrigsministeriets Foranstaltning er allerede opnaaet de bevilgende Myndigheders Tilslutning til en Ordning, hvorefter Børn under 15 Aar og gravide Kvinder i Løbet af Vinteren og det kommende Foraars vil kunne faa 625 g Levertranpræparater til halv Pris, idet Statskassen udreder den anden Halvdel.

Men til Trods herfor er der jo alligevel mange Mennesker, som ikke har Raad til at købe Præparatet. Økonomien er i Dag i en Mængde Hjem saa stram, at enhver Ekstraudgift maa tages fra de Penge, som skal bruges til Fødevarer; og at spare paa Kosten for at bruge Pengene til Levertran vil næppe give noget fordelagtigt Resultat. I den gældende Lovgivning findes ingen Hjemmel for Kommunerne til at yde disse Hjem Hjælp til Betaling af Levertranpræparat, og det foreliggende Lovforslag tilsigter derfor at aabne Kommunerne Ad-

gang til — fra Lovens Vedtagelse og indtil Udgangen af Maj 1943 — at betale op til den Halvdel af Udgifterne, som ikke dækkes ved Indenrigsministeriets Foranstaltning. Hjælpen kan dog kun ydes til Børn under 15 Aar, hvis Forældre opfylder Betingelserne for at være ubemidlede nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, samt til gravide Kvinder, som opfylder samme Betingelser. Tre Fjerdedele af Kommunens Udgifter til denne Hjælp refunderes af Statskassen. Socialministeren vil fastsætte de Regler, hvorefter Ordningen kan gennemføres af Kommunerne, og agter i disse Regler at fastslaa, at Kommunerne vil kunne lade Uddelingen af Præparatet foregaa gennem Børnehaver og i Forbindelse med Skolebespisning, hvor denne findes.

Ifølge Reglerne kan desuden gravide Kvinder — der i øvrigt altid skal have en Attest fra Læge eller Jordemoder for at kunne faa Hjælp til Præparatet — faa dette ydet gennem den stedlige Mødrehjælp mod Forevisning af Attesten, for saa vidt de opfylder de andre krævede Betingelser for Hjælpen.

Jeg synes, at disse Regler støtter Forslaget, fordi de medvirker til, at Hjælpen bliver udnyttet af de Personer, der har Adgang til den.

Som Lovforslaget er udbygget, vil det i øvrigt blive de enkelte Kommuners Initiativ til at udnytte Loven, der bliver afgørende.

Formanden: Jeg har nogle Gange ved Klokkeringning tilkendegivet, at det var ønskeligt, der var mere Ro i Salen. Nu gentager jeg denne min Anmodning og beder om at maatte blive fri for højroret Samtale under Forhandlingene.

Inger Hempel: Jeg haaber derfor, at Kommunernes Indstilling maa blive saadan, at de i videst muligt Omfang benytter sig af de Muligheder, denne Lov vil aabne, fordi de herigennem vil medvirke til at bevare vor Børns Sundhed, hvilket dog hører til vort Samfunds vigtigste Opgaver.

Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Inger Gautier Schmit: Vi kan ogsaa give Lovforslaget den bedste anbefaling. Det er jo et Udtryk for, at man gerne vil imødegaa Nedgangen i Børnenes og de gravide Kvinders Sundhedstilstand. At denne Foranstaltning finder Sted, har vor fulde Sympati. Nu gælder det blot om, at man